

Aja har rengøringsvanvid siger storebror Laye. Og efter få dage i huset tror man ham. Aldrig har jeg set en pige gøre et gulv så rent.

” Hun tror mig ikke over en dørtærskel, da jeg påstår, at der i december er koldere i Danmark end i deres lokale købmands køleskab. Hun kigger på mig, som er jeg bimplende tosset.

Fra artiklen

gå det. Det gør helt ondt at takke nej, når man kan se, hvor meget det betyder for familien at traktere og forkæle de udenlandske gæster.

Lidt det samme gør sig gældende under middags- og aftensmaden, der ikke just er diabetesvenlig. En kæmpe skål ris og en kogt fisk til deling mellem alle mændene. Og en enkelt kogt rodfrugt samt en gulerod, hvis der smovses. Godt man ikke er diabetiker i Afrika, konkluderer jeg og stikker labben nervøst ned i den store gryde.

For der er intet bestik. Bare næven ned i baljen og skrabe til sig. Det kræver en del overvindelse at tage den første mundfuld, efter at sidemanden allerede har pirket til det stykke fisk, man havde udset sig.

Skik følge eller land fly, har altid været mit motto, men efter tre dage med fuldstændig identisk menu må jeg melde

pas. Godt nok mere på grund af et modbydeligt maveonde end kræsenhed. Ikke overraskende er det fuldstændigt umuligt at forklare værterne, at det altså ikke er hensigtsmæssigt for en sart skandinavisk mave at fællesspise på denne måde. At der ikke forefindes toiletpapir eller håndvask i huset gør ikke beslutningen sværere.

På trods af disse relativt små kultursammenstød står det som en sjældent

Hver dag sidder familien foran deres hus. Mændene snakker blot, mens kvinderne sorterer ris, skræller løg eller laver andre huslige sys-

